

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Loci theologici

Hafenreffer, Matthias

Wittebergae, 1622

X. Locus. De vita aeterna

[urn:nbn:de:bsz:31-122765](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122765)

salvus, qui verò in hac vita in Christum non crediderit, in æternum damnatus esse debeat: misericordia ejus accusari nulla ratione potest, si in hominibus inobedientibus & impijs, qui suâ Culpâ & ingratitude, proposita salutis mediâ neglexerunt, jam ante denunciata am justitiam & veritatem exequitur.

X. LOCUS.

DE VITA ÆTERNA.

Quid est Vita Æterna, ad cujus fructum introduci dixisti fideles & pios?

BEAT e illius, & aeternæ felicitatis, quâ Deus Optimus Maximus, credentes in Christum coronaturus est, summa quidem majestas & amplitudo, res omnes creatas, & quarumcunq; nobis notitia aliqua obtingere potest, tanto intervallo, ad eod distanter, atq; eminenter excedit: ut Qualis illa & Quanta futura sit gloria, nemo mortalis homo, verbis satis dignis, & rerum gravitati commode convenientibus, exprimere aut delineare possit.

1. Cor. 2, 9. Oculus non vidit, nec auris audivit, nec in Cor Hominis ascendit, quæ preparavit Deus his, qui diligunt illum.

Annón aliqua saltem ratione describi potest?

Est ineffabilis beatitudo, quâ fideles, receptis gloriosis, & spiritualibus corporibus, omni & peccato & corporis infirmitate liberati, in ipso Deo, cū sanctis

Angeli & beati, maximâ & sincerissimâ sine fine, societate, & perturbatione, in æternum perfruentur. Quæ felicitas appellatur & est Vita Æterna.

Daniel. 12, 2. Multi de his, qui dormiunt in terre pulvere, evigilabunt, alij in vitam æternam, & alij in opprobrium.

Iohan. 3, 16. Sic Deus dilexit Mundum, ut Filium suum unigenitum daret, ut omnis, qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam.

Ioh. 6, 40. Hæc est voluntas ejus, qui misit me, ut omnis, qui videt Filium, & credit in eum, habeat vitam æternam.

Ioh. 10, 27. Oves meæ, vocem meam audiunt, & ego cognosco eas, & sequuntur me, & ego vitam æternam do eis.

Gregor. in Hom. super illud Joh. 10, 9. Per me si quis introierit, salvabitur, & ingredietur, & egredietur, & pascua inveniet, sic ait: Ingridiuntur ad fidem, egredientur autem à fide ad speciem, pascua a. inveniunt in æterna refectioe. Oves ejus ergo pascua inveniunt: quia quisquis illum corde simplici sequitur, æterno viriditatis pabulo nueritur. Quæ a. sunt istarum ovium pascua, nisi interna gaudia semper virentis Paradisi? Pascua namq; electorum sunt, præsens vultus Dei: qui dum sine defectu conspicitur, sine fine mens vitæ cibo satiatur. In istis pascuis de æternitatis satietate lætantur, quia jam laqueos voluptuosæ temporalitatis evaserunt. Ibi Hymnidici Angelorum Chori, ibi societas superiorum civium; ibi dulcis solemnitas à peregrinationis hujus tristi labore redeuntium, ibi Providus Prophetarum cætus; ibi Judex Apostolorum numerus, ibi innumerabilium Martyrum victor exercitus; tanto illic lætior, quanto hic durius afflictus, ibi Confessorum constantia, præmij sui perceptione consolata; ibi fideles viri, quos à virilitatis suæ robore voluptas seculi emollire non potuit, ibi sanctæ Mulieres, quæ cum seculo & sexum vicerunt, ibi pueri, qui hic annos suos moribus transcen-

scenderunt
dit, & virtu

Augusti

derate, fra

intelligi

phemantit

dat fontes;

Hæc omni

toribus da

Hoc ne de

dat, nihil

sed celum

sed seipsum

sed pulch

Idem i

navit Deu

ta, vita se

da, vita

tristitia;

ne corrup

mutatione

lima; ubi

peccati v

lus; ubi

Deu

mens si

Scriptur

viridissi

legendo

gregano

tali mo

triaz vi

ma: O

fine, cu

contin

victor

Choris

cis Sion

Idem

sempit

labore

nreas si

scenderunt; ibi senes, quos hic & ætas debiles reddidit, & virtus operis non reliquit.

Augustinus super Psal. 85. Bona cogitate & considerate, fratres, quæ dat Deus peccatoribus, & hinc intelligite, quid servet servis suis. Peccatoribus blasphemantibus eum quotidie dat cælum & terram, dat fontes, fructus, salutem, filios, copias, ubertatem. Hæc omnia bona non dat nisi Deus. Qui talia peccatoribus dat, quid eum putas servare fidelibus suis? Hoc ne de illo sentiendum est, quia quæ talia malis dat, nihil servat bonis: imo vero servat non terram, sed cælum. Vilius fortè aliud dico eum dico cælum: sed seipsum, qui fecit cælum. Pulchrum est cælum, sed pulchrior est Fabricator cæli?

Idem in Meditationibus. O tu vita, quam præparavit Deus ijs qui diligunt eum, vita vitalis, vita beata, vita secunda, vita tranquilla, vita pulchra, vita munda, vita casta, vita sancta, vita ignara mortis, nescia tristitiæ, vita sine labe, sine dolore, sine anxietate, sine corruptione, sine perturbatione, sine vanitate & mutatione: vita totius elegantia & dignitatis plenissima; ubi non est adversarius impugnans, ubi nulla peccati illecebra, ubi est amor perfectus & timor nullus; ubi dies æternus, & unus omnium Spiritus? ubi Deus facie ad faciem cernitur, & hoc vitæ cibo mens sine defectu satiatur. Et infra. Hujus rei gratia Scripturarum Sanctarum amœna præta ingredior, viridissimas sententiarum herbas exarando carpo, legendo comedo, frequentando rumino, atque congregando tandem in alta memoriæ sede repono; ut tali modo tua dulcedine gustata, minus istius miseriam vitæ amaritudines sentiam. O tu vita felicissima: O Regnum verè beatum, carens morte, vacans sine, cui nulla tempora succedunt per ævum; ubi continuus sine nocte dies nescit habere tempus: ubi victor miles, illis Hymnicis Angelorum sociatur Choris, cantat Deo sine cessatione Canticum de cantibus Sion, nobile perpetua caput amplectente corona?

Idem in Manuali O vita vitalis, vita sempiterna & sempiternè beata: ubi gaudiū sine mœrore, requies sine labore, dignitas sine tremore, opus sine amissione, sanitas sine languore, abundantia sine defectione, vita

sine morte, perpetuitas sine corruptione, beatitudo sine calamitate, ubi omnia bona in charitate perfecta videntur semper, & videre desiderant, sine anxietate desiderant, & sine fastidio satiantur.

Quomodo dicis Beatos fore cum Deo?

Quia de facie ad faciem illum videbunt, tam Es-
sentiam, quam voluntatem ipsius perfecte cognoscendo & summo cum desiderio & voluptate exequendo.

Iohan. 14, 3. Etsi abiero & preparavero vobis locum, iterum venio, & accipiam vos ad me ipsam, ut ubi ego sum, & vos sitis.

1. Cor. 13, 12. Videmus nunc per speculum in Aenigmate: tunc autem facie ad faciem

1. Thess. 4, 17. Nos qui vivimus, qui relinquimur, simul rapiemur cum illis in nubibus, obviam Domino in aerem, & sic semper cum Domino erimus.

1. Iohan. 3, 2. Charissimi, nunc Filij Dei sumus, & nondum apparuit, quid erimus. Scimus autem, quoniam, cum apparuerit, similes ei erimus; quoniam vidimus eum, sicuti est.

Apoc. 14, 4. Hi sequuntur Agnum, quocumque ierit.

Quomodo cum sanctis Angelis conversabuntur beati.

Cognoscentes perfecte infinitam misericordiam & bonitatem Dei, in Christo sibi declaratam (per quam eterne damnationi exempti, atque ad tantam felicitatem perducti sunt) una cum beatis Angelis, Deum Trinum & Unum, perfecto gaudio, & constanti alacritate in Aeternum collaudabunt.

Apoc. 14. vers. Cantabant, quasi canticum novum ante sedem, & ante quatuor animalia & Seniores, & nemo poterat discere canticum, nisi illa centum quadraginta quatuor millia, qui excepti sunt de terra.

Quo-

Quo-

Cum Pa-
bus, datici
in prior
vultu
ad celebra
simis concen-
Psal. 34-
mine) in se-
Ergone

Ma

Quia

nitio con-
gnitione
statum cor-
altera ve-
ta erunt.

Luc.

rum in se-
agnitari
bantur,

Matt.

in monte
passent
nunquam

Et a

ta, quan-
rentes,
in vita
rentes

la vici-

Quomodo cum cæteris Sanctis con-
versabuntur.

Cum Patriarchis, Prophetis, Apostolis, Martyri-
bus, dulcissimi Parentibus & Liberis, & quoscunque
in priore vita charissima habuerunt, non tantum ju-
cundissima & suavissima erit conversatio, sed iisdem
ad celebrandum nomen & gloriam Domini, paratissi-
mis concentoribus utentur.

Psal. 84, 5. Beati qui habitant in domo tua (Do-
mine) in secula seculorum laudabunt te. Sela.

Ergone Sancti mutuò sese cognituri sunt
in altera vita?

Maximè.

Quia perfectè reparatà imagine Dei, ad quam
initio conditi eramus, perfectà quoq; sapientià & co-
gnitione instructi erimus. Hinc si Adam ante lapsum,
statim cognovit costam suam Evam: multò magis in
altera vita, cum omnia isthæc dona, multò perfectio-
ra erunt, nos mutuò cognituri sumus.

Luc. 16, 23. Dives Epulo, videt & agnoscit Daza-
rum in sinu Abrahæ: multò magis Beati sese mutuò
agnituri sunt: etiam illi, qui dum in carne peregrina-
bantur, sese mutuo nunquam viderunt.

Matth. 17, 1. Sic Petrus, Iacobus & Iohannes, cum
in monte saltem gustum aliquem vite eterne perce-
pissent, agnoscunt Moysen & Eliam, quos tamen antea
nunquam viderant.

Et absurdum esset, si major cognitio in hac vi-
ta, quam in altera fingatur. Hic enim liberi certè pa-
rentes, & parentes liberos suos agnoscunt. Cur igitur
in vita spirituali Abraham, Prophete & Apostoli, pa-
rentes spirituales, non etiam filios suos spirituales, &
hi vicissim illos etiam agnoscerent?

Sed

I.

II.

Sed hinc magna gaudij, ac tristis metuenda est
contaminatio; si beati, quos in hac vita
charos habuerunt, videant in-
ter damnatos?

Tanta erit Beatorum, cum iustitia & voluntate
divina conformitas, ut propter damnatorum miseri-
am & pœnas, quas ex merito suo luunt, ne tantillum
perturbentur.

I. Non enim aliunde isthæc perturbatio profi-
cisci poterat, quam ex carnali quodam affectu, quo
quisq; suos in priori vita prosequutus est. Ille vero in
futuro Beatorum statu penitus abolebitur. Et iste Pa-
ter, Mater, Frater & Soror, habebitur indulgentior,
& suavior, quò quisq; tum cognoscetur, Christi disci-
pulus fuisse, & jam inter Beatos filius ac hæres Dei es-
se, charior & locupletior.

II. Deinde non magis Beatorum felicitas ex ista
causa perturbari poterit, quàm ipsius Dei cuius dile-
ctio, amor, & desiderium, erga totum genus huma-
num; per Christum salvandum, multò ardentius,
multò sincerius fuit, quàm cuiusquam Parentis affe-
ctus erga liberos, atq; propria sua pignora visceraque
unquam esse potuit.

III. Quin potius summam Dei Iustitiam, sum-
mè admirantes & æternum collaudantes: impiam
damnatorum ingratitude, qua sua culpâ oprime
promeritas pœnas meritisimò luant, ex animis dete-
stabuntur. Haud aliter, atq; si Parens immorigerum
& pertinaciter sceleratum Filium, è domo tandem
paterna ejicit, & quascunq; in exilio patitur cala-
mitates, ridet.

Prov. 1. v. 24. Deus de impijs dicit: Quia vocavi,
& renuistis, extendi manum meam, & non fuit, qui
adspici

adspiceret. I.
crepationes
refro videb
bati, ad
Futura

Una erit
sum credi
terna erun
qui per Eie
quiti sim
charitatis
ornati, p
Christi ac
sine omni
& honor

Dante
Splendor
multos;
Rom
ra sua
i. Ce
na, &
differt

Ue
contem
contin
omni
i.
discip
U
tient

adspiceret. Despexistis omne consilium meum, & increpationes meas neglexistis. Ego quoque in interitu vestro ridebo, & subsannabo, cum vobis id, quod timebati, advenerit.

Futurine sunt gradus aliqui inter Beatorum cœlestem gloriam?

Una erit Vita æterna omnibus illis, qui in Christum crediderunt, futura communis: Sed in vita æterna erunt gradus gloriæ, secundum Opera eorum, qui per Fidem, vitæ cœlestis Donum in Christo assequuti sunt. Qui enim ex Fide, plures & majores charitatû virtutes exercuerunt, aut majoribus donis ornati, plura & majora operati, vel propter nomen Christi acerbiora passi sunt: illi quoq; in vita æterna, sine omni tamen supercilio aut invidia, majori gloria & honore, conspicui in beatorum Choro relucebunt.

Daniel. 12. v. 3. Qui docti fuerint, fulgebunt quasi Splendor Firmamenti: & qui ad Iustitiam erudiunt multos, quasi stellæ in perpetuas æternitates.

Rom. 2, 6. Deus reddet unicuique secundum opera sua.

1. Cor. 15, 41. alia claritas Solis, alia claritas Lunæ, & alia claritas stellarum. Stella enim à Stella differt in claritate, sic & resurrectio mortuorum.

Quis est Usus hujus loci?

Ut magnitudinem cœlestis gloriæ perpetuò contemplantes, ab omni immundicie & peccato, nos contineamus: quibus Fides, Spiritus sanctus, & Spes omni Vitæ æternæ amittitur. I.

1. Ioh. 3. Omnis, qui habet hanc Spem in eo, sanctificat se, sicut & ille sanctus est.

Ut magnitudine futuræ gloriæ, spem & patientiam nostram in omnibus adversis foveamus: & iñ hac

in hac meditatione, omnes afflictionum acerbitates magno & constanti, intrepido atque infracto animo, semper superemus.

Rom. 8, 18. Existimo enim, quod non sunt condigna passionibus huius temporis, ad futuram gloriam, que revelabitur in nobis.

2 Cor. 4, 17. Nam momentanea leuitas tribulationis nostrae supra modum in sublimitate aeternae gloriae pondus operatur in nobis, non contemplantibus, que videntur, sed que non videntur. Que enim videntur, temporalia sunt: que autem non videntur, aeterna sunt.

Quinam errores hic vitandi?

I. Chiliastarum, qui post mortuorum resurrectionem, Sanctorum potentiam & gloriam, mille annos in his terris duraturam esse somniant Quorum successores hodie sunt Anabaptistae.

II. Epicureorum, quos Petrus illusores appellat. Qui ut finem Mundi, & adventum Salvatoris ad iudicium false vident: ita neque Infernum, neq; Caelum esse, in impio & scelerato corde suo statuunt.

Sed hos irrisores, ultio divina gravissimi & eternis Exemplis vindicabit. Nos qui verbo Dei de futurae gloriae gloria, evidenter edocti sumus: Mundi impietatem, & secularia desideria abnegantes, modeste, & iuste, & pie vivamus in hoc seculo, ut fide expectantes beatam spem, & adventum gloriae magnae DEI & Salvatoris nostri IESU, per ipsum, Iustitiae & gloriae aeternae immarcescibili Corona, cum omnibus, qui diligunt Adventum ipsius, exornemur. Ipsae Gloria & Laus, Honor & Imperium, in perpetuas aeternitates, Amen, Amen, Amen.

I. IN-